

KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg (KCOZ)

Beslissing inzake de klacht van

<naam klaagster>

over

Trajectum, <locatiennaam>

DE PROCEDURE

De Klachtencommissie Onvrijwillige Zorg (hierna kortheidshalve aangeduid als de commissie) heeft kennisgenomen van een klacht d.d. 20 juli 2021 van (naam, verder ook te noemen: klager). De klacht richt zich tegen een beslissing tot het toepassen van onvrijwillige zorg inhoudende dat zij geen vrije beschikking heeft over haar mobiele telefoon(s) en internet.

De zorgaanbieder heeft de klacht op 4 augustus 2021 doorgeleid naar de commissie en gelijktijdig een verweerschrift met bijlagen toegezonden. Partijen hebben kennis genomen van elkaars stukken. Op verzoek van de verweerder is de klacht na haar vakantie op zitting behandeld, en daarmee niet binnen de wettelijke termijn van 14 dagen.

Op 23 augustus 2021 heeft de commissie een online zitting gehouden ter bespreking van de klacht. Aan de online zitting namen deel: klaagster, bijgestaan door (CVP) en de (advocaat), en namens de zorgaanbieder: (ook te noemen de verweerder), regiebehandelaar/zorgverantwoordelijke en , teammanager.

Het dictum van de uitspraak is op 23 augustus 2021 aan partijen medegedeeld.

FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

De commissie gaat op grond van het beschrevene in de klacht en het verweerschrift en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen, uit van de volgende feiten.

De klacht is ontvankelijk en de commissie bevoegd op grond van artikel 55 lid 1 sub b en c Wzd nu klaagster verblijft in een Wzd accommodatie op basis van een forensische zorgtitel (TBS met dwangverpleging). Op haar interne rechtspositie is de Wet zorg en dwang (Wzd, art. 49 lid 1) van toepassing. De beperking in gebruik van communicatiemiddelen is door de zorgverantwoordelijke als onvrijwillige zorg in het zorgplan opgenomen (beperking in de vrijheid het eigen leven in te richten, art. 2 lid 1 sub h Wzd) nadat klaagster te kennen gaf het er niet meer mee eens te zijn. De beperking is ingegaan op 19 mei 2021; aanvankelijk ging klaagster er nog mee akkoord. Klaagster heeft een curator en een bewindvoerder. Deze zijn het eens met de beperking.

Er is een lijst en tijdschema opgesteld voor de dagelijkse momenten waarop klaagster mag bellen met bepaalde personen van een bellijst en waarop zij (met toezicht) op internet mag.

Het besluit is als volgt onderbouwd. Onbeperkt en vrij gebruik van mobiele telefoon(s) en internet blijkt ernstig nadeel op te leveren voor klaagster. Zij belt en appt veelvuldig met allerhande personen en dat ontregelt haar. Iets wat klein begint escaleert dan en resulteert als snel in verbale en/of fysieke dreiging en agressie jegens personen en goederen. Als dit niet doorbroken wordt is er geen gunstig perspectief voor klaagster om van haar TBS maatregel af te komen en meer vrijheid te verkrijgen.

Daarnaast is gebleken dat klaagster zonder toezicht en/of begrenzing op internet veelvuldig eten en spullen bestelt, hetgeen onwenselijk is vanwege haar dieetvoorschriften en bewindvoering. Ook loopt zij risico om slachtoffer te worden van kwaadwillenden op internet (o.a. phishing, datingsites).

DE KLACHT

In het klaagschrift en ter zitting is, zakelijk en verkort weergegeven, het volgende naar voren gebracht.

Klaagster is het er niet mee eens dat haar twee mobiele telefoons zijn ingenomen. Zij veronderstelt dat ze ze nooit weer terug zal krijgen. Aanvankelijk was ze het er wel mee eens maar toen het meerdere keren verlengd werd niet meer. Klaagster geeft aan dat ze vooral behoefte heeft om elke dag met haar moeder te bellen. Klaagster geeft aan dat ze toestemming had van de behandelaar om op datingsites te gaan. Klaagster verklaart dat als ze de telefoons niet goedschiks terugkrijgt dan maar kwaadschiks.

De CVP stelt dat aanvankelijk werd voorgehouden dat zodra het beter ging met klaagster, de beperking weer zou stoppen. Inmiddels lijkt het daar niet meer op. Het is niet duidelijk waarom dit perspectief niet meer wordt geboden, de omstandigheden zijn niet veranderd.

De advocaat voert aan dat de beperking zelf onrust en nadeel veroorzaakt. Er is geen concreet zicht op wat er nodig is om de beperking, bijvoorbeeld gefaseerd, weer af te kunnen gaan bouwen.

HET VERWEER

In het verweerschrift en ter zitting is, zakelijk en verkort weergegeven, het volgende naar voren gebracht. De onderbouwing van het besluit is hiervoor bij de feiten en omstandigheden overgenomen.

Verweerder geeft aan dat er eerst is getracht op andere wijze de genoemde nadelen te ondervangen maar er was sprake van een vicieuze cirkel die niet op andere wijze doorbroken kan worden dan met deze beperking. Klaagster heeft vanwege haar diagnose en problematiek baat bij duidelijke afspraken die strikt nageleefd worden door alle betrokkenen. Gebleken is al dat als er eens ruimte geboden wordt (bijvoorbeeld door haar toe te staan een vriend uit Engeland te bellen met haar eigen telefoon ipv de afdelingstelefoon) dit direct de spanning doet oplopen en zelfs tot fysieke incidenten leidt.

De maatregel wordt volgens wettelijk voorschrift periodiek geëvalueerd. Op die momenten zal gekeken worden of er aanpassing nodig cq. mogelijk is. Het is dus niet zo dat er geen perspectief is. Het was niet bekend dat klaagster behoefte heeft om haar moeder vaker te bellen; daar kan naar gekeken worden bij de eerstvolgende evaluatie.

OVERWEGINGEN EN CONCLUSIES

De commissie is van oordeel dat het besluit tot toepassing van deze vorm van onvrijwillige zorg inhoudelijk op goede gronden genomen is. Er is door of namens klaagster niet/onvoldoende gemotiveerd weerlegd dat het genoemde ernstig nadeel zich voordoet en dat de maatregel/beperking doelmatig is om dat nadeel af te wenden. Het ernstig nadeel betreft verbale en fysieke dreiging en agressie, risico voor gezondheidsschade en ongunstig behandelperspectief.

Gebleken is dat er geen mogelijkheden meer zijn tot afspraken op vrijwillige basis, waarna de maatregel als onvrijwillige zorg in het zorgplan is opgenomen.

De commissie constateert dat ook voor het overige de onvrijwillige zorg conform de eisen van art 10 t/m 13 Wzd wordt verleend en verklaart de klacht om die redenen ongegrond.

BEOORDELING

De commissie verklaart de klacht ongegrond.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen, binnen zes weken na de dag waarop de commissie deze beslissing aan partijen heeft medegedeeld (dat wil zeggen: binnen zes weken na de dag waarop partijen gemeld is dat zij deze beslissing kunnen downloaden van het netwerk van de KCOZ), een verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht (zie artikel 56c Wet zorg en dwang).

Deze uitspraak is vastgesteld op 23 augustus 2021 door de voorzitter van de Klachten-Commissie Onvrijwillige Zorg, de heer mr. J.A. Heeren, en de leden mevrouw drs. G.C. Klein en de heer mr. H.J.M. Steen.

mr. J.A. Heeren,
voorzitter

Dit is de geanonimiseerde versie van een uitspraak van de KCOZ. Conform artikel 56b, lid 7 Wzd maakt de KCOZ haar uitspraken openbaar 'in zodanige vorm dat deze niet tot personen herleidbaar zijn, behoudens voor zover het de zorgaanbieder betreft'. De KCOZ maakt haar uitspraken openbaar door deze op de website van de KCOZ te publiceren.